

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ  
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА  
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА



**МАТЕРІАЛИ**

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ  
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА  
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

**115-річчю Одеської національної академії харчових технологій**

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної  
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

**УДК: 338.43:316.502(477)**

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису  
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність  
наданих матеріалів

длительные экономические проекты, учитывающие закономерности природы, в результате оказываются более эффективными, чем проекты, при реализации которых не учитываются возможные экологические последствия.

2) Экологического. Основная цель устойчивого развития в области экологии, стабильность физических и экологических систем. Игнорирование потребностей экологии приведет к деградации окружающей среды и поставит под угрозу существование всего человечества.

3) Социального. Именно осознание социальных проблем стало толчком к образованию данной концепции, направленной на сохранение культурной и социальной стабильности, а также на уменьшение количества несущих разрушения конфликтов.

Устойчивое развитие предусматривает удовлетворение потребностей нынешнего времени, при этом не подвергая угрозе возможность последующих поколений удовлетворить свои нужды.

Если попытаться наложить концепцию устойчивого развития на агропродовольственную сферу, то вырисовывается интересная картина. Производство основных сельскохозяйственных культур с 2009 по 2015 год происходит скачкообразно.

То же касается реализации продукции сельского хозяйства сельскохозяйственными предприятиями. В частности, реализация сахарной свеклы по отношению к предыдущему году в 2015 году составила 64,7 %, картофеля 72 %, плодов и ягод 24,2 %, яиц 75,8 %. Объемы реализации других видов продукции остаются примерно на том же уровне или незначительно растут. При этом средние цены реализации продукции сельского хозяйства непрерывно растут.

Чтобы заглянуть в будущее агропродовольственной сферы необходима разработка прогнозных оценок по каждому виду сельскохозяйственной продукции и общего объема в целом. Тенденции изменения описываются линейной зависимостью, так что прогнозные расчеты весьма просты.

#### Литература

1. Сохранение окружающей среды. Официальный сайт компании «Кернел» [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.kernel.ua/ru/sustaining-the-environment/>
2. Лопатинський Ю. М. Детермінанти сталого розвитку аграрних підприємств: [монографія] / Ю. М.

## ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ

Мужайло В.Д., к.е.н., доц., Кривоногова І.Г., к.е.н, ст.викладач  
Одесская национальная академия пищевых технологий

В спеціальній літературі теорія і практика захисту прав споживачів відома як конс'юмеризм (від лат. *consumo* – споживаю), що виник у США у 1936 році як реакція споживачів на порушення їх прав з боку таких автомобільних компаній,

як «Форд», «Дженерал Моторс» та «Крайслер». За прикладом США, об'єднання споживачів почали виникати в кінці 50-х рр. XX ст. і в інших країнах світу.

На сьогодні конс'юмеризм став міжнародним явищем. Міжнародна організація «Консьюмерз Інтернешнл» об'єднує 220 організацій споживачів зі 115 країн світу. Її мета – захист прав споживачів у всьому світі через сприяння діяльності національних споживчих груп, які тісно пов'язані з усім добре відомими та всесвітньо визнаними фундаментальними правами споживачів, закріпленими Декларацією ООН.

Історія політики захисту прав споживачів у Європейському Союзі налічує більш ніж 30 років, а держави – її члени забезпечують захист інтересів споживачів протягом набагато більшого часу.

Спочатку споживча політика ЄС була обумовлена однією з ключових цілей Союзу, а саме – створення внутрішнього ринку товарів і послуг. І лише протягом останніх років захист прав споживачів перетворився на окрему самостійну мету європейської співпраці.

Слід зазначити, що споживча політика ЄС не є цілісною системою відносин, яка регулювала б усі аспекти захисту споживачів. Директиви ЄС – це доволі строката структура, яка детально регулює певні сфери, а інші залишає неврегульованими. Вони містять мінімальні стандартні функції у вибраних сферах, особливо у тих, які зачіпають внутрішній ринок. Держави – члени ЄС мають право перевищувати норми, передбачені у директивах щодо захисту прав споживачів, за умови, що їхні нормативи не обмежують вільного переміщення товарів і послуг.

Загалом, регулювання споживчого сектору в ЄС можна розділити на дві загальні категорії: горизонтальні та галузеві директиви.

Прикладами горизонтальних директив є: Директива про загальну безпеку продукції 2001/95/ЄС; Директива про оманливу рекламу 97/55/ЄС з доповненнями, внесеними Директивою про порівняльну рекламу 84/450/ЄС; Директива про індикативні ціни 1998/6/ЄС; Директива про недобросовісні умови споживчих контрактів 93/13/ЄС і Директива про продаж споживчих товарів і асоційованих гарантій 99/44/ЄС.

Так, прикладами галузевих директив є: про харчову продукцію 2000/13/ЄС, про косметичні засоби 76/768/ЄС, про найменування текстильної продукції 96/74/ЄС, про медичну продукцію для застосування людьми 2001/83/ЄС, про комплексні тури 90/314/ЄС, про споживче кредитування 87/102/ЄС. Про контракти за умов дистанційної торгівлі 97/7/ЄС та про набуття права використання нерухомого майна протягом певного часу 94/47/ЄС.

Для виконання вимог, що містяться у директивах, ЄС забезпечує гармонізовані стандарти. Гармонізовані стандарти – це стандарти, які відповідають європейському законодавству. Формально використання гармонізованих стандартів виробниками є добровільною справою. Іншими словами, виробники можуть вибирати: використовувати гармонізований стандарт чи негармонізований для забезпечення ключових вимог Директив. Орієнтація України на перспективне входження до ЄС, європейська інтеграція впливає на всі сектори економіки і політики. Особливо значних змін зазнає споживчий

сектор, оскільки він має найбільш суттєві наслідки від торгівлі і вільного міждержавного пересування товарів та послуг.

Принципова позиція держави відносно інтересів та прав споживачів викладена у ст. 42 Основного Закону – Конституції України, згідно з якою «держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю та безпечністю продукції та всіх видів послуг і робіт»(1) та Закону України «Про захист прав споживачів» (2). Слід зазначити, що система захисту прав споживачів в Україні суттєво відрізняється від системи захисту інтересів споживачів у країнах ЄС. Справа в тому, що об'єднання споживачів виникли в колишніх радянських республіках лише наприкінці 80-початку 90 рр. ХХ ст. і їх особливістю є те, що, на відміну від західних країн, де цей рух відбувався в умовах розвинутої ринкової економіки, тут він діє в умовах трансформаційної, перехідної економіки, економіки спочатку тотального дефіциту, а потім, в процесі її реформування – зубожіння значної частки населення. Зниження споживчої здатності штовхає малозабезпечених споживачів до покупки низькоякісних, а підчас і підробних, небезпечних для здоров'я людей товарів, що пропонуються за порівняно низькими цінами.

На основі аналізу стану і основних проблем, пов'язаних з захистом прав споживачів в Україні, очевидним стала необхідність проведення ефективної політики захисту прав споживачів як складової частини захисту прав людини, якості та безпеки її життя. Її основними напрямками повинні стати: створення цілісної системи захисту прав споживачів з залученням до неї регіонів, забезпечення взаємодії всіх її ланок і підрозділів, утворення правового інституту споживчого права; створення мережі споживчих центрів; вдосконалення законодавчої бази та її гармонізація із директивами ЄС; посилення процесів технічного регулювання, стандартизації і сертифікації продукції, робіт та послуг, створення центрів незалежних експертиз, впровадження європейських і міжнародних стандартів у практику господарювання вітчизняних підприємств; активізації процесу розвитку економічної та, зокрема, споживчої освіти.

#### Література

1. Конституція України// Відомості ВРУ. -1996.- №30
2. Закон України « Про захист прав споживачів», прийнятий 12 05.1991р. № 1023 – ХІІ. / Відомості Верховної Ради УРСР. -1991.
3. Л.І. Іваненко Правове регулювання захисту прав споживачів. Навч. посібник. - К.: КНТЕУ.- с.258

### ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Шалений В.А., асистент

Одеська національна академія харчових технологій

Здійснюючи свою господарську діяльність в умовах ринку, кожне підприємство постійно перебуває під впливом великої кількості ризиків, які можуть істотним чином вплинути на ефективність його діяльності. Нажаль,

41. АНАЛІЗ РИНКУ ХЛІБА І ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ 122  
Лобоцька Л.Л., Матвійчук О.В.
42. СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ 125  
Ощепков О.П., Магденко С.О.
43. БЕЗПЕЧНІСТЬ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ, ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ 127  
Дьяченко Ю.В.
44. ПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ 129  
Константинова Т.В.
45. ПРАКСЕОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРА 132  
Корсікова Н.М.
46. РАЗВИТИЕ ВИНODEЛЬЧЕСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ ПЕРЕМЕНЧИВОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СРЕДЫ 136  
Шалимо В.Г.
47. УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ АГРОПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ СФЕРЫ 138  
Мартыновский В. С.
48. ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ 139  
Мужайло В.Д., Кривоногова І.Г.
49. ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ 141  
Шалений В.А.
50. АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАБЛИВОСТІ ХАРЧОВОГО БІЗНЕСУ В РИНКОВИХ УМОВАХ 146  
Ліпова О.Л.
51. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО ОБЛІКУ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ 147  
Скляр Л.Б.
52. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 151  
Іванченкова Л.В.
53. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-ІДЕЇ ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ У МАЛОМУ БІЗНЕСІ В УКРАЇНІ 153  
Колесник В.І., Вігуржинська С. Ю.
54. ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ 155  
Мартинюк О.М.
55. МАРКЕТИНГОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ВИВЕДЕННЯ НА РИНОК ІННОВАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ 158  
Голодонюк О.М., Мільчева В.В.
56. АНАЛІЗ РИНКУ ГАСТРОНОМІЧНИХ ФЕСТИВАЛЕЙ В ОДЕСІ 162  
Сорокіна А.Г.
57. УПРАВЛІННЯ ДІЛОВОЮ КАР'ЄРОЮ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ НОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН 164  
Козак К.Б.
58. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ 166  
Кулаковська Т.А.
59. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ 168  
Удовиця О.Ф.
60. ТРАНСПОРТНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ В ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМАХ. Дроздова В.А. 170